ปริมาณคำศัพท์ประสมในข้อสอบโอเน็ตภาษาอังกฤษและอิทธิพลของคำศัพท์ประสมในข้อสอบโอเน็ตภาษาอังกฤษที่มีต่อความสามารถในการทำข้อสอบของผู้เรียน

The Size of Multi-Word Units Used in English O-NET Exams and the Influence of Multi-Word Units Used in English O-NET Exams on Learners' Test Performance

ศุภิกา นิรัติศัย[1]
Supika Nirattisai

Received: *May 9, 2021*
Revised: *January 25, 2022*
Accepted: *February 22, 2022*

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ปริมาณร้อยละคำศัพท์ประสม (multi-word units) ที่ใช้ในข้อสอบโอเน็ต ภาษาอังกฤษ 2) อิทธิพลของปริมาณคำศัพท์ประสม (multi-word units) ในข้อสอบโอเน็ตภาษาอังกฤษที่มีต่อความสามารถในการทำข้อสอบของผู้เรียน และ 3) ระดับความรู้คำศัพท์ประสม (multi-word units) ของผู้เรียน กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 321 คน โดยใช้เครื่องมือ 3 ชิ้น ได้แก่ 1) ข้อสอบโอเน็ตวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 2) เครื่องมือในการวิเคราะห์คำศัพท์ประสม และ 3) ข้อสอบวัดความรู้คำศัพท์ประสม ผลการวิจัยพบว่า 1) ปริมาณคำศัพท์ประสมเฉลี่ยในข้อสอบโอเน็ตภาษาอังกฤษ ปี พ.ศ. 2548-2553 และ พ.ศ. 2558-2561 มีระดับร้อยละ 1.48 เมื่อพิจารณาปริมาณคำศัพท์ประสมเฉลี่ยในข้อสอบโอเน็ตภาษาอังกฤษแต่ละปี พบว่า ข้อสอบโอเน็ตปี พ.ศ. 2559 มีปริมาณคำศัพท์ประสมสูงที่สุดที่ระดับร้อยละ 2.40 2) ปริมาณคำศัพท์ประสมเฉลี่ยในข้อสอบโอเน็ตภาษาอังกฤษปี พ.ศ. 2548-2553 และ พ.ศ. 2558-2561 ที่ระดับร้อยละ 1.48 ถือว่าเป็นปริมาณที่ไม่มีอิทธิพลต่อการเข้าใจเนื้อความภาษาอังกฤษและการทำข้อสอบของผู้เรียน เนื่องจากมีปริมาณคำศัพท์ประสมต่ำกว่าปริมาณที่เพียงพอต่อการเข้าใจสารที่ระดับร้อยละ 2 (Hu & Nation, 2000; Schmitt, Jiang & Grabe, 2011) เมื่อพิจารณาปริมาณคำศัพท์ประสมในข้อสอบโอเน็ตแต่ละปี พบว่า มีเพียงข้อสอบโอเน็ตปี พ.ศ. 2559 ที่มีปริมาณคำศัพท์ประสมระดับร้อยละ 2.40 ซึ่งมากกว่าปริมาณที่เพียงพอต่อการเข้าใจสาร ที่ระดับร้อยละ 2 จึงเป็นปริมาณคำศัพท์ที่มีอิทธิพล

[1] อาจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต (Faculty of Humanities and Social Sciences, Phuket Rajabhat University) Email: supika.n@pkru.ac.th

ต่อการเข้าใจเนื้อความภาษาอังกฤษและการทำข้อสอบของผู้เรียนที่ไม่มีความรู้คำศัพท์ประสม และ 3) เมื่อพิจารณาระดับความรู้คำศัพท์ประสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนสอบเฉลี่ยเพียง 8.63 คะแนน จาก 50 คะแนน หรือที่ระดับร้อยละ 17.26 ผลจากงานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อคณะกรรมการออกข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษระดับชาติของไทย (O-NETs) ในการวางแผนและพัฒนาการใช้คำศัพท์ประสมในข้อสอบโอเน็ตภาษาอังกฤษ และสร้างความตระหนักให้แก่ผู้สอนถึงปริมาณคำศัพท์ประสมที่น้อยของผู้เรียน รวมทั้งอาจกระตุ้นให้ผู้สอนมีการจัดการเรียนการสอนคำศัพท์ประสมในชั้นเรียนแบบเอ็กซ์พลิซิท (explicit teaching method) มากยิ่งขึ้น
คำสำคัญ: คำศัพท์ประสม, ข้อสอบโอเน็ต, ความรู้คำศัพท์, นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

Abstract

This research aimed to study 1) the percentage of multi-word units used in English O-NET exams, 2) the influence of multi-word units used in English O-NET exams on learners' test performance, and 3) the multi-word level of learners. The participants in this study were 321 Thai students of grade 12. There were 3 research instruments consisting of 1) the English O-NET exams for grade 12 students, 2) the instruments for analyzing multi-word units, and 3) the multi-word test. The findings showed that the average amount of multi-word units used in the 2005-2010 and 2015-2018 O-NET exams was 1.48%. In analyzing the average amount of multi-word units in each O-NET exam, the results revealed that the highest amount of multi-word units was found in the 2016 O-NET (2.40%). In total, the average amount of multi-word units used in the O-NET exams (1.48%) did not affect the participants' text comprehension and test performance because the amount was less than the sufficient number for learners to comprehend each text at 2% (Hu & Nation, 2000; Schmitt, Jiang & Grabe, 2011). However, among all the O-NET exams, the amount of multi-word units which is more than the adequate number for their text comprehension at 2% can be found merely in the 2016 O-NET (2.40%); this amount of multi-word units affected the participants' text comprehension and test performance. According to the participants' knowledge of multi-word units, they had the average scores of 8.63 or 17.26%. This research work will benefit greatly the O-NET development committees by contributing to the planning and improvement of the use of multi-word units in English O-NET exams. Moreover, it also raises teachers' awareness about students' low level of multi-word knowledge and might encourage them to teach English multi-word units explicitly in class.
Keywords: Multi-Word Units, O-NET Exams, Vocabulary Knowledge, Grade 12 Students

บทนำ

ทักษะด้านคำศัพท์มีความสำคัญอย่างมากในการเรียนภาษา (Laufer, 1998; Nation & Meara 2002) เนื่องจากภาษาประกอบขึ้นด้วยการเรียงต่อกันของคำศัพท์ ดังนั้นการที่ผู้เรียนไม่รู้ความหมายคำศัพท์หรือมีความรู้คำศัพท์ในขอบเขตที่จำกัด อาจส่งผลให้การสื่อสารไม่ประสบผลสำเร็จและเป็นอุปสรรคในการพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ดังนั้นเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางภาษาให้แก่ผู้เรียน ผู้สอนจำเป็นต้องพัฒนาความรู้คำศัพท์ให้แก่ผู้เรียนควบคู่ไปกับการเรียนการสอนทักษะทางภาษาอื่น ๆ เช่น ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน

จากงานวิจัยที่ผ่านมา จะเห็นได้ว่าผู้เรียนและผู้สอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ (second or foreign language learners) ให้ความสำคัญกับการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษชนิดคำศัพท์เดี่ยว (single-word units) เป็นหลัก (Gyllstad, 2007) โดย Laufer (1998) และ Nation & Meara (2002) ได้กล่าวถึงความสำคัญของคำศัพท์เดี่ยวว่า ผู้เรียนที่มีความรู้คำศัพท์เดี่ยวปริมาณมากจะสามารถใช้ภาษาได้คล่องแคล่วมากขึ้น อีกทั้งเมื่อพิจารณาถึงรูปแบบข้อสอบวัดปริมาณคำศัพท์ที่มีชื่อเสียงของ Nation (1983 & 1990), Meara & Buxton (1987) และ Nation & Beglar (2007) ต่างเป็นการวัดผลความรู้คำศัพท์ชนิดเดี่ยวทั้งสิ้น ซึ่งการวัดผลความรู้คำศัพท์รูปแบบนี้สามารถสะท้อนให้เห็นถึงวัตถุประสงค์การเรียนที่เน้นไปทางการเรียนรู้คำศัพท์ชนิดเดี่ยว

“คำศัพท์ชนิดเดี่ยว” (single-word units) หมายถึง คำศัพท์ที่ประกอบไปด้วยหน่วยคำอิสระเพียง 1 หน่วย (free morpheme) ซึ่งเป็นคำที่มีความหมายในตัวเองและไม่สามารถแตกย่อยเป็นส่วนที่มีความหมายที่เล็กกว่าได้อีก เช่น คำว่า enhance, delicate หรือ beauty เป็นต้น และอาจมีหรือไม่มีหน่วยคำไม่อิสระก็ได้ (bound morpheme) เช่น คำว่า enhancement (enhance + -ment), indelicate (in- + delicate) หรือ beautifully (beauty + -ful + -ly) เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม ภาษาไม่ได้ประกอบด้วยคำศัพท์ที่เป็นคำศัพท์ชนิดเดี่ยว (single-word units) เพียงอย่างเดียว แต่ยังมีคำศัพท์อีกหนึ่งกลุ่มซึ่งมีลักษณะการใช้เสมือนคำศัพท์เดี่ยว โดยใช้ร่วมกันเป็นชุด เรียกว่า “คำศัพท์ประสม” (multi-word units) คำศัพท์ประสม หมายถึง คำศัพท์ที่ประกอบขึ้นด้วยคำศัพท์เดี่ยวตั้งแต่ 2 คำขึ้นไป ซึ่งมักมีการใช้หรือปรากฏร่วมกันเสมอ (Fellbaum, 2011; Huning & Schlucker, 2015; Schmitt, 2010) แต่ไม่อาจแปลความหมายได้จากคำศัพท์เดี่ยวรอบข้างได้ (Huning & Schlucker, 2015; Svensson, 2008) Nation และ Paul (2002) กล่าวว่า คำศัพท์ประสมบางคำประกอบขึ้นด้วยคำศัพท์เดี่ยวที่มักมีการใช้ร่วมกันเสมอ ๆ การใช้สามารถเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมได้ เพียงแต่นิยมใช้ร่วมกันเป็นชุด เช่น have a good day, good afternoon เป็นต้น ส่วนอีกกลุ่มคือ คำศัพท์ประสมที่จำเป็นต้องใช้ร่วมกันเสมอ ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงการใช้ได้ เช่น take a risk, open a can of worms, get along เป็นต้น

ในปัจจุบัน วงการศึกษาด้านภาษายอมรับถึงความสำคัญของความรู้คำศัพท์ประสมในการเรียนภาษาต่างประเทศ (Nation, 2001; Wray, 2009; Wood, 2006) ดังจะเห็นได้จากงานวิจัยของ Pawley & Syder (1983) พบว่า เจ้าของภาษาสามารถใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วและเหมาะสม

เพราะพวกเขามีความรู้คำศัพท์ชนิดประสมจำนวนมาก ซึ่งสอดคล้องกับ Wray & Perkin (2000) และ Mi-Lim (2013) ที่ชี้ให้เห็นว่า การขาดความรู้คำศัพท์ประสมจะส่งผลให้การใช้ภาษาของผู้เรียนไม่เป็นธรรมชาติ ทั้งนี้เนื่องจากในบางสถานการณ์การใช้คำศัพท์ประสมมีความเหมาะสมและเป็นธรรมชาติมากกว่าการใช้คำศัพท์เดี่ยว เช่น I have been throwing up all day. และ I have been vomiting all day. ทั้งสองประโยคมีความหมายเหมือนกัน คือ ฉัน/ผมอาเจียนทั้งวัน แต่อย่างไรก็ตาม การใช้คำว่า “throw up” ในประโยคที่หนึ่งจะให้ความรู้สึกถึงการใช้ภาษาที่เหมือนเจ้าของภาษามากกว่าการใช้ คำว่า “vomit” ในประโยคที่สอง ดังนั้นแล้ว เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้ดีและคล่องแคล่วใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา ผู้เรียนจำเป็นต้องมีปริมาณและความหลากหลายในการใช้คำศัพท์ประสม (multi-word units) อย่างมาก (Hulstijn & Marchena, 1989; Mi-Lim, 2013; Schmitt, 2000)

แต่อย่างไรก็ตาม คำศัพท์กลุ่มนี้กลับได้รับความสนใจน้อยจากทั้งจากผู้สอนและผู้เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สองหรือในฐานะภาษาต่างประเทศ (Conrad & Biber, 2005) อีกทั้งงานวิจัยหลายฉบับชี้ให้เห็นถึงปัญหาของการขาดความรู้คำศัพท์ประสมของผู้เรียน (Granger, 1998; Laufer & Eliasson, 1993; Liao & Fukuya, 2004; Laufer & Waldman, 2011) และการหลีกเลี่ยงการใช้คำศัพท์ประสมของผู้เรียน โดยผู้เรียนมีแนวโน้มที่จะเลือกใช้คำศัพท์เดี่ยวที่มีความหมายเดียวกันมากกว่า (De Cock, 2000; Granger, 1998; Liao & Fukuya, 2004; Pongpairoj & Kosolsombat, 2017) ซึ่งอาจเป็นผลมาจากคำศัพท์กลุ่มนี้เกิดจากการรวมกันของคำศัพท์เดี่ยวตั้งแต่สองคำขึ้นไป ทำให้ยากในการจดจำ อีกทั้งผู้เรียนมักไม่สามารถแปลความหมายคำศัพท์ประสมได้จากคำศัพท์เดี่ยวที่นำมาประกอบขึ้นได้ ทำให้จำเป็นต้องจดจำคำศัพท์ประสมเป็นลักษณะ 1 ชุดคำศัพท์ (Carpuat & Diab, 2010; Huning & Schlucker, 2015; Wray & Perkins, 2000; Wray, 2009) ดังนั้น การขาดความรู้คำศัพท์ชนิดประสม 1 คำ ถือได้ว่าเป็นการขาดความรู้คำศัพท์เดี่ยว 1 ชุด เช่นกัน และอาจส่งผลต่อประสิทธิภาพในการใช้ภาษาของผู้เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ นอกจากนี้ ความแตกต่างระหว่างภาษาแม่และภาษาเป้าหมาย (Dagut & Laufer, 1985; Liao & Fukuya, 2004) การขาดความรู้ด้านการจดจำรูปแบบคำในภาษา (formulaic competence) ของผู้เรียน (Alejo, 2010) และผู้สอนไม่มีการสอนคำศัพท์ประสมด้วยวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท (Alali & Schmitt, 2012) ถือเป็นอีกสาเหตุของการใช้คำศัพท์ประสมในระดับต่ำของผู้เรียน

จากข้อมูลข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การเรียนภาษาให้ประสบความสำเร็จนั้น นอกจากผู้เรียนจะต้องมีปริมาณคำศัพท์เดี่ยวในระดับสูงแล้ว ปริมาณคำศัพท์ประสมก็มีความสำคัญมากเช่นกัน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปริมาณคำศัพท์ประสมที่ใช้ในข้อสอบโอเน็ตวิชาภาษาอังกฤษ (Ordinary National Education Test) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นข้อสอบที่ใช้ทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน โดยการพิจารณาจากปริมาณร้อยละของคำศัพท์ประสมเทียบกับปริมาณคำศัพท์ทั้งหมดในข้อสอบ ศึกษาอิทธิพลของปริมาณคำศัพท์ประสมที่ใช้ในข้อสอบโอเน็ตภาษาอังกฤษต่อความสามารถในการทำข้อสอบของผู้เรียน รวมไปถึงวิเคราะห์ระดับความรู้คำศัพท์ประสมของผู้เรียน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาจำนวนร้อยละของคำศัพท์ประสม (multi-word units) ที่ใช้ในข้อสอบโอเน็ต ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

2. เพื่อศึกษาอิทธิพลของปริมาณคำศัพท์ประสม (multi-word units) ที่ใช้ในข้อสอบโอเน็ตภาษาอังกฤษที่มีต่อความสามารถในการทำข้อสอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

3. เพื่อวิเคราะห์ระดับความรู้คำศัพท์ประสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ขอบเขตของการวิจัย

1. การศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะคำศัพท์ประสมในข้อสอบโอเน็ตภาษาอังกฤษในปี พ.ศ. 2548-2553 และ 2558-2561 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดภูเก็ต

นิยามคำศัพท์เฉพาะ

1. คำศัพท์เดี่ยว หมายถึง คำศัพท์ที่ประกอบขึ้นด้วยหน่วยคำอิสระเพียง 1 หน่วย (free morpheme) ซึ่งอาจมีหรือไม่มีหน่วยคำไม่อิสระก็ได้ (bound morpheme) เช่น competence (ประกอบขึ้นด้วยหน่วยคำอิสระ 1 หน่วย ไม่มีหน่วยคำไม่อิสระ), smartest (ประกอบขึ้นด้วยหน่วยคำอิสระ 1 หน่วย คือ smart และหน่วยคำไม่อิสระ 1 หน่วย คือ -est), reconsider (ประกอบขึ้นด้วยหน่วยคำอิสระ 1 หน่วย คือ consider และหน่วยคำไม่อิสระ 1 หน่วย คือ re-), disconnected (ประกอบขึ้นด้วยหน่วยคำอิสระ 1 หน่วย คือ connect และหน่วยคำไม่อิสระ 2 หน่วย คือ dis- และ -ed) เป็นต้น

2. คำศัพท์ประสม หมายถึง คำศัพท์ที่ประกอบขึ้นด้วยคำศัพท์เดี่ยวตั้งแต่สองคำขึ้นไป ซึ่งมักมีการปรากฏร่วมกันเสมอ แต่มิอาจแปลความหมายได้จากคำศัพท์เดี่ยวที่ประกอบขึ้นได้ คำศัพท์ประสมอาจเป็นคำที่เขียนติดกัน เช่น briefcase, groomsmen, overseas เป็นต้น หรือเขียนแยกกัน เช่น big deal, stand by, by the way เป็นต้น ก็ได้

3. ข้อสอบโอเน็ต หมายถึง ข้อสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานที่ใช้เพื่อทดสอบความรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในงานวิจัยนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดภูเก็ต จำนวน 362 คน ซึ่งเป็นกลุ่มผู้เรียนที่ควรจะต้องมีทักษะภาษาอังกฤษที่ดีเพียงพอในการใช้สอบคัดเลือกเข้าเรียนในระดับมหาวิทยาลัย

สำหรับกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามแบบของ Yamane (1973) และค่าความคลาดเคลื่อนของการสุ่มอยู่ที่ระดับ 0.05 โดยใช้สูตร ดังนี้

$$n = \frac{N}{1+N(e^2)}$$

โดย n = ขนาดตัวอย่างที่คำนวณได้ N = จำนวนประชากรที่ทราบค่า
e = ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ (0.05)

จากผลการคำนวณข้างต้น แสดงให้เห็นว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยนี้ต้องมีจำนวนไม่ต่ำกว่า 191 คน และจำนวนกลุ่มตัวอย่างจริงที่ใช้ในงานวิจัยนี้ คือ 321 คน

2. เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้ประกอบด้วย 1) ข้อสอบโอเน็ตวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 2) เครื่องมือในการวิเคราะห์คำศัพท์ประสม (multi-word units) และ 3) ข้อสอบวัดความรู้คำศัพท์ประสม (the multi-word test)

2.1 ข้อสอบโอเน็ตวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ข้อสอบโอเน็ตวิชาภาษาอังกฤษ คือ ข้อสอบมาตรฐานของประเทศไทยที่มีวัตถุประสงค์เพื่อวัดผลการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของแต่ละโรงเรียนในประเทศไทย และสำหรับข้อสอบโอเน็ตในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ถือว่าเป็นข้อสอบที่ใช้ในระดับชั้นที่สำคัญที่สุด เนื่องจากไม่เพียงเป็นข้อสอบเพื่อประเมินความรู้ภาษาอังกฤษภายหลังการจบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเท่านั้น แต่ผลการสอบนี้จะใช้เป็นส่วนหนึ่งในการพิจารณาคัดเลือกเข้าเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัยของประเทศไทยอีกด้วย

ส่วนประกอบในข้อสอบโอเน็ตวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความแตกต่างกันบ้างในบางปีการศึกษา เช่น ข้อสอบในปี 2551 ประกอบไปด้วย 4 ส่วน คือ 1) conversation 2) error identification 3) writing และ 4) reading ข้อสอบในปี พ.ศ. 2552 ประกอบไปด้วย 3 ส่วน คือ 1) conversation 2) writing และ 3) reading สำหรับข้อสอบในปี พ.ศ. 2559 ประกอบไปด้วย 3 ส่วน คือ 1) use and usage 2) writing และ 3) reading ดังนั้น จากการแบ่งหมวดหมู่ในข้อสอบโอเน็ตที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยทำการแบ่งหมวดหมู่ออกเป็น 3 กลุ่ม คือ การพูด (conversation และ use and usage) การเขียน (writing) และการอ่าน (reading)

โดยข้อสอบโอเน็ตทั้งหมดที่สามารถสืบค้นได้ในเว็บไซต์สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ซึ่งเป็นข้อสอบในปีการศึกษา 2548-2553 และ 2558-2561 จะนำมาใช้ในการวิเคราะห์หาปริมาณคำศัพท์ประสม (multi-word units)

2.2 เครื่องมือในการวิเคราะห์คำศัพท์ประสม (multi-word units)

2.2.1 โปรแกรม Check Word Up

โปรแกรม “Check Words Up” ซึ่งสร้างโดย Pillai & Nirattisai (2016) มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้วิเคราะห์คำศัพท์ตามความยากง่ายออกเป็น 20 ระดับ (ระดับ 1st - 20th 1000 สกุลคำศัพท์) ซึ่งงานวิจัยนี้ทำการอ้างอิงระดับคำศัพท์จากงานวิจัยของ Nation (2006) โดยท่านทำการวิเคราะห์คำศัพท์จากคลังข้อมูลคำศัพท์ของ British National Corpus (BNC) ซึ่งสร้างโดย

มหาวิทยาลัย Oxford โดยคลังคำศัพท์นี้ได้รวบรวมคำศัพท์ทั้งที่อยู่ในรูปแบบภาษาเขียนและภาษาพูดจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายตั้งแต่ช่วงศตวรรษที่ 20 จำนวนมากถึง 100 ล้านคำ จากคำศัพท์ทั้ง 20 ระดับที่กล่าวมาแล้วนั้น คำศัพท์ในระดับ 1st 1000 สกุลคำศัพท์ คือ กลุ่มคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่พบเจอได้บ่อยที่สุดในภาษา อีกนัยหนึ่งคือ คำศัพท์ภาษาอังกฤษกลุ่มนี้เป็นกลุ่มคำศัพท์ที่ง่ายที่สุดจากจำนวน 20 ระดับ ส่วนคำศัพท์ในระดับ 20th 1000 คือ กลุ่มคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่พบเจอได้น้อยที่สุดในภาษา หรืออีกนัยหนึ่งคือ คำศัพท์กลุ่มนี้เป็นกลุ่มคำศัพท์ที่ยากที่สุดในจำนวน 20 ระดับ ส่วนคำศัพท์ในระดับที่สูงกว่าระดับ 20th 1000 เป็นกลุ่มคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่พบเจอได้ยากมาก ยกเว้นภาษาที่ใช้ในศาสตร์เฉพาะทาง

คุณสมบัติของโปรแกรม Check Word Up มีดังนี้ 1) โปรแกรมมีความแม่นยำ 100% ในการวิเคราะห์คำศัพท์ในแต่ละระดับ (ระดับ 1st - 20th 1000 สกุลคำศัพท์) 2) โปรแกรมใช้เวลาค่อนข้างน้อยในการวิเคราะห์ผลต่อคำศัพท์ 100 คำ และ 3) โปรแกรมแสดงผลการวิเคราะห์ทั้งแบบจำนวนจริงและค่าร้อยละของคำศัพท์ในแต่ละระดับ (ระดับ 1st - 20th 1000 สกุลคำศัพท์) นอกจากนี้ โปรแกรมยังอำนวยความสะดวกแก่ผู้อ่านผลโดยการแสดงผลคำศัพท์แต่ละระดับด้วยสีไฮไลต์ที่แตกต่างกันไปตามระดับคำศัพท์

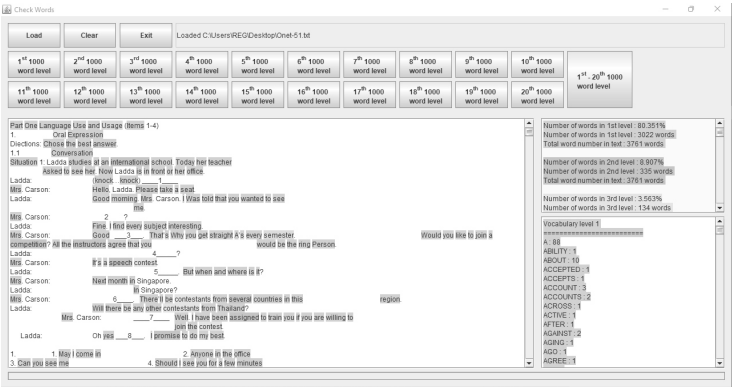

ภาพที่ 1 ผลการวิเคราะห์จำนวนคำศัพท์เดี่ยวในข้อสอบ O-NET ปี 2551 โดยใช้โปรแกรม Check Word Up

สำหรับงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้โปรแกรม Check Word Up เพื่อหาปริมาณคำศัพท์ทั้งหมดในข้อสอบโอเน็ตภาษาอังกฤษ โดยไม่คำนึงถึงระดับความยากง่ายของคำศัพท์ การรู้ปริมาณคำศัพท์ทั้งหมดในข้อสอบโอเน็ตมีความสำคัญในการคำนวณหาจำนวนร้อยละของคำศัพท์ประสม โดยผู้วิจัยได้อธิบายการคำนวณไว้ในหัวข้อการวิเคราะห์ผลการวิจัย แต่อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยจำเป็นต้องทำการตรวจสอบผลการวิเคราะห์ที่ได้จากโปรแกรมอีกครั้ง เนื่องจากอาจมีคำศัพท์กลุ่มที่ยากกว่าระดับ 20th 1000 สกุลคำศัพท์ อยู่ในข้อสอบ ซึ่งกลุ่มคำกลุ่มนี้นับว่าเป็นกลุ่มคำเป้าหมายที่ต้องทำการนับเช่นกัน ส่วนคำศัพท์ที่เป็นชื่อเฉพาะ คำอุทาน สัญลักษณ์ และตัวเลข ไม่ใช่กลุ่มคำ

เป้าหมาย ผู้วิจัยจะไม่นับรวมเนื่องจากเป็นกลุ่มคำที่ไม่ตรงกับวัตถุประสงค์หลักของงานวิจัยที่ตั้งใจศึกษาผลกระทบของคำศัพท์ที่มีต่อการเข้าใจภาษาของผู้เรียน อีกทั้งการนับรวมกลุ่มคำเหล่านี้ อาจนำไปสู่ความคลาดเคลื่อนในการวิเคราะห์ผลการวิจัย

2.2.2 ผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาอังกฤษ

ผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาอังกฤษเป็นผู้วิเคราะห์จำนวนคำศัพท์ประสมที่ใช้ในข้อสอบโอเน็ต และเพื่อให้เกิดความแม่นยำในการวิเคราะห์คำศัพท์ชนิดนี้ ผู้วิจัยได้ใช้ผลการวิเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ประกอบการพิจารณา โดยคำศัพท์ประสมที่ใช้ในงานวิจัยนี้คือ คำศัพท์ประสมที่ผู้เชี่ยวชาญอย่างน้อย 2 ท่าน เลือกไว้ ส่วนคำศัพท์ประสมที่ได้รับเลือกโดยผู้เชี่ยวชาญเพียง 1 ท่าน จะถูกนำกลับไปสู่กระบวนการพิจารณาโดยผู้เชี่ยวชาญอีกครั้ง เพื่อให้แน่ใจว่าได้ทำการเลือกคำศัพท์ประสมในข้อสอบโอเน็ตครบถ้วน

2.3 ข้อสอบวัดความรู้คำศัพท์ประสม (The Multi-Word Test)

ข้อสอบชนิดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวัดความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษประสม (multiword units) ของผู้เรียน คำศัพท์ประสมมีหลากหลายรูปแบบ ดังนี้ 1) คำกริยาวลี (phrasal verbs) เช่น look after, get along และ snap up เป็นต้น 2) คำผสม (compound words) เช่น onion ring, heartless และ payback เป็นต้น 3) สำนวน (idioms) เช่น bear in mind, take it easy และ long time no see เป็นต้น และ 4) วลีและถ้อยคำอื่น ๆ (phrases and expressions) เช่น How come?, Would ___ like? และ What's wrong? เป็นต้น ดังนั้น คำศัพท์ที่ใช้ในข้อสอบนี้ประกอบไปด้วยคำศัพท์ประสมทั้งสี่รูปแบบ มีจำนวนคำศัพท์ดังนี้ 1) คำกริยาวลี (phrasal verbs) จำนวน 20 คำ 2) คำผสม (compound words) จำนวน 10 คำ 3) สำนวน (idioms) จำนวน 10 คำ และ 4) วลีและถ้อยคำอื่น ๆ (phrases and expressions) จำนวน 10 คำ โดยคำศัพท์ดังกล่าว ผู้วิจัยทำการสุ่มมาจากข้อสอบโอเน็ตภาษาอังกฤษในปี พ.ศ. 2548-2553 และ 2558-2561 ซึ่งเป็นข้อสอบที่ใช้ในงานวิจัยนี้

ข้อคำถามแต่ละข้อประกอบด้วย 1) คำศัพท์ประสมที่เป็นคำศัพท์เป้าหมาย และ 2) ประโยคที่มีส่วนประกอบของคำศัพท์ประสมเป้าหมาย โดยวัตถุประสงค์ของการเพิ่มเติมประโยคให้แก่กลุ่มตัวอย่าง คือ ป้องกันการตอบความหมายของคำศัพท์ประสมที่ไม่ใช่ความหมายเป้าหมายที่ผู้ทำวิจัยต้องการ เนื่องจากคำศัพท์ประสมบางคำมีความหมายได้มากกว่า 1 ความหมาย (polysemy) เช่น คำว่า "cut off" อาจหมายถึง ขัดจังหวะ ตัดทิ้ง ยกเลิก หรือแยกออกก็ได้ แต่อย่างไรก็ตาม ประโยคที่ใส่ในข้อสอบจะไม่ช่วยกลุ่มตัวอย่างในการเดาความหมายคำศัพท์ประสม ตัวอย่างข้อสอบแสดงดังต่อไปนี้

Instructions: Write the meaning of each multi-word unit. (เขียนความหมายของคำศัพท์ประสมแต่ละชุด)

Example get up: I <u>get up</u> early.
Meaning (ความหมาย) ..... ตื่นนอน .....

การตรวจสอบคุณภาพข้อสอบวัดความรู้คำศัพท์ประสม

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบความตรง (validity) ก่อนนำไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง ผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ พบว่า ข้อคำถามทุกข้อมีค่าความตรงผ่านเกณฑ์ (มีค่า IOC สูงกว่า 0.50)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ส่วน และมีลำดับการเก็บข้อมูล ดังนี้

1. หาปริมาณร้อยละของคำศัพท์ประสม (multi-word units) ที่ใช้ในข้อสอบโอเน็ตภาษาอังกฤษ

สำหรับการเก็บข้อมูลในส่วนนี้ ผู้วิจัยรวบรวมข้อสอบโอเน็ตวิชาภาษาอังกฤษที่ใช้สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในปี พ.ศ. 2548-2553 และ 2558-2561 จากนั้นแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลคำศัพท์ออกเป็น 2 ส่วน คือ 1) หาปริมาณคำศัพท์ทั้งหมด โดยการใช้โปรแกรม Check Word Up ในการวิเคราะห์ และ 2) หาปริมาณคำศัพท์ประสม (multi-word units) โดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาอังกฤษ 3 ท่าน เป็นผู้วิเคราะห์

2. วิเคราะห์ระดับความรู้คำศัพท์ประสม (multi-word units) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ผู้วิจัยใช้ข้อสอบวัดความรู้คำศัพท์ประสมเพื่อหาระดับความรู้คำศัพท์ประสมของผู้เรียนในการเก็บข้อมูลความรู้คำศัพท์จากกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยเริ่มต้นโดยการแจ้งวัตถุประสงค์ของข้อสอบวัดความรู้คำศัพท์ประสม (multi-word units) อธิบายลักษณะของข้อสอบ และวิธีการทำข้อสอบวัดความรู้คำศัพท์ประสม จากนั้นกลุ่มตัวอย่างสามารถเริ่มทำข้อสอบได้

4. การวิเคราะห์ผลการวิจัย

ผู้วิจัยแบ่งรูปแบบการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. ศึกษาปริมาณร้อยละของคำศัพท์ประสมที่ใช้ในข้อสอบโอเน็ต

ข้อมูลปริมาณของคำศัพท์ทั้งหมดที่ได้จากโปรแกรม Check Word Up และปริมาณคำศัพท์ประสม (multi-word units) ที่ได้จากการวิเคราะห์โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน นำมาใช้หาปริมาณร้อยละของคำศัพท์ประสม (multi-word units) ในข้อสอบโอเน็ตแต่ละปี โดยใช้สูตรการคำนวณดังนี้

1) ปริมาณคำศัพท์ประสม

ปริมาณคำศัพท์ประสม = จำนวนคำศัพท์ประสมที่ได้จากการวิเคราะห์โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

ปริมาณคำศัพท์เดี่ยว = จำนวนคำศัพท์ที่ได้จากโปรแกรม Check Word Up - จำนวนคำศัพท์เดี่ยวทั้งหมดที่ประกอบขึ้นเป็นคำศัพท์ประสม

ปริมาณคำศัพท์ทั้งหมด = ปริมาณคำศัพท์ประสม + ปริมาณคำศัพท์เดี่ยว

2) ปริมาณร้อยละคำศัพท์ประสม

$$\text{ปริมาณร้อยละของคำศัพท์ประสม} = \frac{\text{ปริมาณคำศัพท์ประสม x 100}}{\text{ปริมาณคำศัพท์ทั้งหมด}}$$

หมายเหตุ: 1. จำนวนคำศัพท์ทั้งหมด คือ จำนวนคำศัพท์ที่ได้จากโปรแกรม Check Word Up โดยการแยกคำศัพท์ของโปรแกรมนี้จะนับจำนวนคำศัพท์ตามการเว้นช่องว่าง เช่น ประโยค I like to play football. นับว่ามี 5 คำ

2. จำนวนคำศัพท์เดี่ยวที่ประกอบขึ้นเป็นคำศัพท์ประสม คือ จำนวนคำศัพท์เดี่ยวทั้งหมดที่อยู่ในกลุ่มคำศัพท์ประสม เช่น คำว่า take it easy นับว่ามีจำนวนคำศัพท์เดี่ยว 3 คำ ในคำศัพท์ประสม

ตัวอย่างการคำนวณปริมาณร้อยละของคำศัพท์ประสม

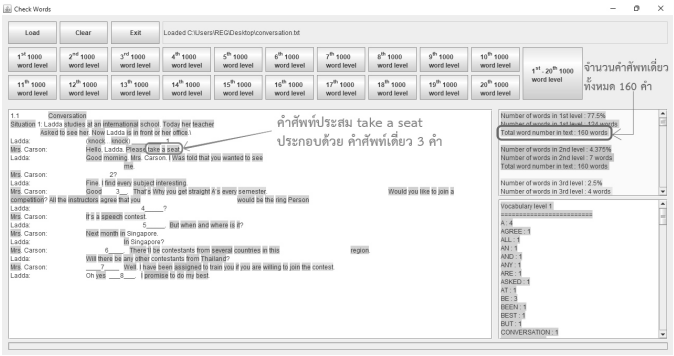

ภาพที่ 2 ผลการวิเคราะห์จำนวนคำศัพท์ประสม

1) ปริมาณคำศัพท์ประสม คำศัพท์เดี่ยว และคำศัพท์ทั้งหมด

ปริมาณคำศัพท์ประสม = 1

ปริมาณคำศัพท์เดี่ยว = 160 - 3 = 157

ปริมาณคำศัพท์ทั้งหมด = 157 + 1 = 158

2) ปริมาณร้อยละคำศัพท์ประสมและคำศัพท์เดี่ยว

$$\text{ปริมาณร้อยละของคำศัพท์ประสม} = \frac{1 \times 100}{158} = 0.63$$

2. ศึกษาอิทธิพลของปริมาณคำศัพท์ประสม (multi-word units) ที่ใช้ในข้อสอบโอเน็ตภาษาอังกฤษที่มีต่อความสามารถในการทำข้อสอบของผู้เรียน

จากงานวิจัยของ Hu & Nation (2000) และ Schmitt, Jiang & Grabe (2011) ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณคำศัพท์และความเข้าใจภาษาในบทอ่านและบทฟังภาษาอังกฤษ พบว่า เพื่อที่จะเข้าใจภาษาในบทอ่านหรือบทฟังได้ ผู้เรียนจำเป็นต้องรู้คำศัพท์อย่างน้อยร้อยละ 98 ของคำศัพท์ทั้งหมด หรือจากจำนวนคำศัพท์ทั้งหมด 100 คำ ผู้เรียนจะต้องมีคำศัพท์ที่ไม่รู้ความหมายไม่เกิน 2 คำ จากตัวเลขข้างต้นอาจดูว่าเป็นจำนวนที่ไม่มาก แต่จากงานวิจัยของ Schmitt, Jiang & Grabe (2011) พบว่า ความรู้คำศัพท์ร้อยละ 98 ผู้เรียนสามารถเข้าใจบทอ่านหรือบทฟังได้เพียงร้อยละ 68 เท่านั้น ดังนั้น ถ้าผู้เรียนมีคำศัพท์ที่ไม่รู้ความหมายมากกว่าร้อยละ 2 ก็จะมีปัญหากับการเข้าใจภาษาได้

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกใช้ค่าระดับร้อยละ 2 เป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์อิทธิพลของจำนวนคำศัพท์ประสมที่ใช้ในข้อสอบโอเน็ตภาษาอังกฤษต่อการเข้าใจภาษาและการทำข้อสอบของผู้เรียน โดยถ้าผลการวิจัยพบว่า ข้อสอบโอเน็ตภาษาอังกฤษมีปริมาณคำศัพท์ประสมมากกว่าร้อยละ 2 แสดงว่าการที่ผู้เรียนไม่มีความรู้คำศัพท์ประสมจะส่งผลกระทบด้านลบต่อการเข้าใจภาษาและความสามารถในการทำข้อสอบของผู้เรียน

3. วิเคราะห์ระดับความรู้คำศัพท์ประสม (multi-word units) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

การให้คะแนนข้อสอบวัดความรู้คำศัพท์ประสม ผู้สอบจะได้ 1 คะแนน จากการตอบความหมายคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง

การคำนวณความรู้คำศัพท์ประสม (multi-word units) ของผู้เรียน คำนวณได้จากการหาสัดส่วนระหว่างจำนวนคำศัพท์ที่ผู้เรียนทราบความหมายกับจำนวนคำศัพท์ทั้งหมดในข้อสอบ ดังสูตรต่อไปนี้

$$\text{ปริมาณร้อยละของความรู้คำศัพท์ประสม} = \frac{\text{จำนวนคำศัพท์ประสมที่ทราบความหมาย} \times 100}{\text{จำนวนคำศัพท์ประสมทั้งหมดในข้อสอบ}}$$

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัยเป็น 3 ตอน ได้แก่ 1) ปริมาณร้อยละคำศัพท์ประสม (multi-word units) ที่ใช้ในข้อสอบโอเน็ต ภาษาอังกฤษ 2) อิทธิพลของปริมาณคำศัพท์ประสม (multi-word units) ที่ใช้ในข้อสอบโอเน็ตภาษาอังกฤษต่อความสามารถในการทำข้อสอบของผู้เรียน และ 3) ปริมาณความรู้คำศัพท์ประสม (multi-word units) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

1. ปริมาณร้อยละของคำศัพท์ประสม (multi-word units) ที่ใช้ในข้อสอบโอเน็ตภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 1 แสดงปริมาณคำศัพท์ประสมที่ใช้ในข้อสอบโอเน็ตวิชาภาษาอังกฤษ ปี พ.ศ. 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2558, 2559, 2560 และ 2561

ตารางที่ 1 ปริมาณคำศัพท์ประสมในข้อสอบโอเน็ตภาษาอังกฤษ

โอเน็ต	หมวดหมู่	จำนวนคำศัพท์ประสม	
		คำ	ร้อยละ
48	การพูด (speaking)	27	2.74
	การเขียน (writing)	18	3.08
	การอ่าน (reading)	24	0.93
	รวม	69	1.66
49	การพูด (speaking)	20	1.83
	การเขียน (writing)	20	2.16
	การอ่าน (reading)	21	1.45
	รวม	61	1.76
50	การพูด (speaking)	14	1.27
	การเขียน (writing)	18	1.79
	การอ่าน (reading)	16	1.02
	รวม	48	1.31
51	การพูด (speaking)	12	1.17
	การเขียน (writing)	14	1.60
	การอ่าน (reading)	32	1.78
	รวม	58	1.57
52	การพูด (speaking)	19	1.82
	การเขียน (writing)	11	0.66
	การอ่าน (reading)	18	1.18
	รวม	48	1.13

โอเน็ต	หมวดหมู่	จำนวนคำศัพท์ประสม	
		คำ	ร้อยละ
53	การพูด (speaking)	20	2.00
	การเขียน (writing)	21	1.16
	การอ่าน (reading)	12	0.71
	รวม	53	1.18
58	การพูด (speaking)	26	3.73
	การเขียน (writing)	14	0.83
	การอ่าน (reading)	27	1.43
	รวม	67	1.57
59	การพูด (speaking)	30	3.87
	การเขียน (writing)	7	0.81
	การอ่าน (reading)	45	2.53
	รวม	82	2.40
60	การพูด (speaking)	19	2.43
	การเขียน (writing)	7	0.70
	การอ่าน (reading)	27	1.39
	รวม	53	1.42
61	การพูด (speaking)	6	0.74
	การเขียน (writing)	7	0.66
	การอ่าน (reading)	24	1.28
	รวม	37	0.99
Total		576	1.48

ผลการวิจัยพบว่า ปริมาณคำศัพท์ประสมเฉลี่ยในข้อสอบโอเน็ตภาษาอังกฤษปี พ.ศ. 2548-2553 และ พ.ศ. 2558-2561 คือ ร้อยละ 1.48 เมื่อพิจารณาปริมาณคำศัพท์ประสมแต่ละปี ปรากฏว่า ข้อสอบโอเน็ตปี พ.ศ. 2559 มีปริมาณคำศัพท์ประสมเฉลี่ยมากที่สุด คือ ร้อยละ 2.40

รองลงมาคือ ข้อสอบโอเน็ตปี พ.ศ. 2549, 2548, 2551, 2558, 2560, 2550, 2553, 2552 และ 2561 มีปริมาณคำศัพท์ประสมเท่ากับร้อยละ 1.76, 1.66, 1.57, 1.57, 1.42, 1.31, 1.18, 1.13 และ 0.99 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาปริมาณคำศัพท์ประสมในแต่ละหมวดหมู่ของข้อสอบโอเน็ตภาษาอังกฤษ จะเห็นได้ว่าปริมาณคำศัพท์ประสมในแต่ละหมวดหมู่ของข้อสอบโอเน็ต ปี พ.ศ. 2548-2553 และ 2558-2561 มีปริมาณคำศัพท์ประสมมากน้อยแตกต่างกัน ดังนี้ ข้อสอบโอเน็ตปี พ.ศ. 2552, 2553, 2558, 2559 และ 2560 มีปริมาณคำศัพท์ประสมในหมวดหมู่การพูด (speaking) มากที่สุด ที่ระดับร้อยละ 1.82, 2.00, 3.73, 3.87 และ 2.43 ตามลำดับ ส่วนข้อสอบโอเน็ตปี พ.ศ. 2548, 2549 และ 2550 มีปริมาณคำศัพท์ประสมในหมวดหมู่การเขียน (writing) มากที่สุด ที่ระดับร้อยละ 3.08, 2.16 และ 1.79 ตามลำดับ และข้อสอบโอเน็ตปี พ.ศ. 2551 และ 2561 มีปริมาณคำศัพท์ประสมในหมวดหมู่การอ่าน (reading) มากที่สุด ที่ระดับร้อยละ 1.78 และ 1.28 ตามลำดับ

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ปริมาณคำศัพท์ประสมที่ใช้ในข้อสอบโอเน็ตภาษาอังกฤษตามชนิดของคำ ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 4 กลุ่ม ดังนี้ กริยาวลี (เช่น look after และ stand for เป็นต้น) คำผสม (เช่น briefcase และ payback เป็นต้น) สำนวน (เช่น take it easy และ make up my mind เป็นต้น) และวลีและถ้อยคำอื่น ๆ (เช่น Thank goodness และ How come? เป็นต้น) ผลการวิจัยแสดงดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ปริมาณคำศัพท์ประสมแต่ละชนิดในข้อสอบโอเน็ตภาษาอังกฤษ

โอเน็ต	หมวดหมู่	จำนวนคำศัพท์ประสม							
		กริยาวลี		คำผสม		สำนวน		วลีและถ้อยคำอื่น ๆ	
		คำ	ร้อยละ	คำ	ร้อยละ	คำ	ร้อยละ	คำ	ร้อยละ
48	การพูด	10	37.04	8	29.63	4	14.81	5	18.52
	การเขียน	11	61.11	1	5.56	0	0.00	6	33.33
	การอ่าน	11	45.83	6	25.00	2	8.33	5	20.84
	รวม	32	46.38	15	21.74	6	8.70	16	23.18
49	การพูด	10	50.00	1	5.00	1	5.00	8	40.00
	การเขียน	14	70.00	4	20.00	0	0.00	2	10.00
	การอ่าน	4	19.05	5	23.81	0	0.00	12	57.14
	รวม	28	45.90	10	16.39	1	1.64	22	36.07

โอเน็ต	หมวดหมู่	จำนวนคำศัพท์ประสม							
		กริยาวลี		คำผสม		สำนวน		วลีและถ้อยคำอื่น ๆ	
		คำ	ร้อยละ	คำ	ร้อยละ	คำ	ร้อยละ	คำ	ร้อยละ
50	การพูด	6	42.86	3	21.43	0	0.00	5	35.71
	การเขียน	8	44.44	8	44.44	0	0.00	2	11.12
	การอ่าน	11	68.75	4	25.00	0	0.00	1	6.25
	รวม	25	52.08	15	31.25	0	0.00	8	16.67
51	การพูด	5	41.67	0	0.00	1	8.33	6	50.00
	การเขียน	7	50.00	4	28.57	1	7.14	2	14.29
	การอ่าน	12	37.50	10	31.25	0	0.00	10	31.25
	รวม	24	41.38	14	24.14	2	3.45	18	31.03
52	การพูด	8	42.11	1	5.26	0	0.00	10	52.63
	การเขียน	4	36.36	0	0.00	0	0.00	7	63.64
	การอ่าน	13	72.22	3	16.67	0	0.00	2	11.11
	รวม	25	52.08	4	8.33	0	0.00	19	39.59
53	การพูด	6	30.00	2	10.00	0	0.00	12	60.00
	การเขียน	9	42.86	12	57.14	0	0.00	0	0.00
	การอ่าน	4	33.33	8	66.67	0	0.00	0	0.00
	รวม	19	35.85	22	41.51	0	0.00	12	22.64
58	การพูด	10	38.46	8	30.77	3	11.54	5	19.23
	การเขียน	6	42.86	7	50.00	0	0.00	1	7.14
	การอ่าน	15	55.55	4	14.81	3	11.11	5	18.53
	รวม	31	46.27	19	28.36	6	8.96	11	16.41
59	การพูด	8	26.67	9	30.00	1	3.33	12	40.00
	การเขียน	1	14.29	1	14.29	5	71.42	0	0.00
	การอ่าน	13	28.89	9	20.00	2	4.44	21	46.67
	รวม	22	26.83	19	23.17	8	9.76	33	40.24

โอเน็ต	หมวดหมู่	จำนวนคำศัพท์ประสม							
		กริยาวลี		คำผสม		สำนวน		วลีและถ้อยคำอื่น ๆ	
		คำ	ร้อยละ	คำ	ร้อยละ	คำ	ร้อยละ	คำ	ร้อยละ
60	การพูด	4	21.05	0	0.00	2	10.53	13	68.42
	การเขียน	2	28.57	4	57.14	0	0.00	1	14.29
	การอ่าน	13	48.15	10	37.04	0	0.00	4	14.81
	รวม	19	35.85	14	26.42	2	3.77	18	33.96
61	การพูด	2	33.33	1	16.67	1	16.67	2	33.33
	การเขียน	4	57.14	3	42.86	0	0.00	0	0.00
	การอ่าน	11	45.83	13	54.17	0	0.00	0	0.00
	รวม	17	45.95	17	45.95	1	2.70	2	5.40
รวม		**242**	**42.01**	**149**	**25.87**	**26**	**4.51**	**159**	**27.61**

ข้อมูลในตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า ข้อสอบโอเน็ตปี พ.ศ. 2548 - 2553 และปี พ.ศ. 2558 - 2561 มีปริมาณคำศัพท์ประสมชนิดคำกริยาวลีมากที่สุด ที่ระดับร้อยละ 42.01 รองลงมาคือ คำศัพท์ประสมชนิดคำวลีและถ้อยคำอื่น ๆ ที่ระดับร้อยละ 27.61 คำศัพท์ประสมชนิดคำผสมที่ระดับร้อยละ 25.87 และคำศัพท์ประสมชนิดสำนวนที่ระดับร้อยละ 4.51 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาข้อสอบโอเน็ตภาษาอังกฤษในแต่ละปี พบว่า ปริมาณคำศัพท์ประสมแต่ละชนิดในข้อสอบโอเน็ต ปี พ.ศ. 2548-2553 และ 2558-2561 มีปริมาณคำศัพท์ประสมมากน้อยแตกต่างกัน ดังนี้ ข้อสอบโอเน็ตปี พ.ศ. 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2558 และ 2560 มีปริมาณคำศัพท์ประสมชนิดคำกริยาวลีมากที่สุด (ร้อยละ 46.38, 45.90, 52.08, 41.38, 52.08, 46.27 และ 35.85) ข้อสอบโอเน็ตปี พ.ศ. 2561 มีปริมาณคำศัพท์ประสมชนิดคำกริยาวลีและคำผสมมากที่สุด ในระดับเท่ากัน (ร้อยละ 45.95) ข้อสอบโอเน็ตปี พ.ศ. 2553 มีปริมาณคำศัพท์ประสมชนิดคำผสมมากที่สุด (ร้อยละ 41.51) และข้อสอบโอเน็ตปี พ.ศ. 2559 มีปริมาณเฉลี่ยของคำศัพท์ประสมชนิดคำวลีและถ้อยคำอื่น ๆ มากที่สุด (ร้อยละ 40.24)

2. อิทธิพลของปริมาณคำศัพท์ประสม (multi-word units) ที่ใช้ในข้อสอบโอเน็ตภาษาอังกฤษต่อความสามารถในการทำข้อสอบของผู้เรียน

เพื่อวิเคราะห์อิทธิพลของปริมาณคำศัพท์ประสมที่ใช้ในข้อสอบโอเน็ตภาษาอังกฤษต่อความเข้าใจภาษาและความสามารถในการทำข้อสอบของผู้เรียน เราจำเป็นต้องรู้ปริมาณคำศัพท์ที่ผู้เรียนจำเป็นต้องมีเพื่อเข้าใจเนื้อความภาษาอังกฤษ จากงานวิจัยของ Hu & Nation (2000) และ Schmitt, Jiang & Grabe (2011) แสดงให้เห็นว่า เพื่อเข้าใจสารที่อ่านหรือฟังได้โดยไม่ใช้

ตัวช่วย เช่น พจนานุกรม ผู้สอน หรือเพื่อน เป็นต้น ผู้เรียนจำเป็นต้องรู้คำศัพท์อย่างน้อยร้อยละ 98 ของคำศัพท์ทั้งหมด หรืออีกความหมายหนึ่ง คือ ผู้เรียนสามารถเข้าใจเนื้อความที่อ่านหรือฟังได้ ต้องมีคำศัพท์ที่ผู้เรียนไม่ทราบความหมายไม่เกิน 2 คำ ในจำนวนทุก ๆ 100 คำ เมื่อเปรียบเทียบปริมาณคำศัพท์ที่ทราบความหมายต่อความเข้าใจสารของผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนที่รู้ความหมายคำศัพท์ร้อยละ 98 ของสารที่อ่านหรือฟัง สามารถเข้าใจสารได้เพียงร้อยละ 68 (Schmitt, Jiang & Grabe, 2011) ซึ่งถือว่าเป็นระดับความเข้าใจสารที่ไม่สูงมากนัก ดังนั้น ถ้าปริมาณคำศัพท์ประสมที่ใช้ในข้อสอบโอเน็ตมากกว่าร้อยละ 2 ของคำศัพท์ทั้งหมด นั่นหมายความว่า การที่ผู้เรียนไม่มีความรู้คำศัพท์ประสมเลยนั้นจะส่งผลกระทบต่อความเข้าใจเนื้อความภาษาอังกฤษในข้อสอบและความสามารถในการทำข้อสอบ

จากข้อมูลในตารางที่ 1 เผยว่า ข้อสอบโอเน็ตปี พ.ศ. 2548 - 2553 และพ.ศ. 2558 - 2561 มีปริมาณคำศัพท์ประสมเฉลี่ยร้อยละ 1.48 ของคำศัพท์ทั้งหมดในข้อสอบ ซึ่งหมายความว่า ปริมาณคำศัพท์ประสมในข้อสอบโอเน็ตภาษาอังกฤษมีจำนวนไม่เกินปริมาณคำศัพท์ที่เพียงพอในการเข้าใจสารของผู้เรียน โดยมีปริมาณคำศัพท์ประสมน้อยกว่าร้อยละ 2

เมื่อพิจารณาปริมาณคำศัพท์ในข้อสอบโอเน็ตภาษาอังกฤษแต่ละปี พบว่า มีเพียงข้อสอบโอเน็ตปี พ.ศ. 2559 ที่มีปริมาณคำศัพท์ประสมมากกว่าปริมาณที่เพียงพอต่อการเข้าใจสารของผู้เรียนที่ระดับร้อยละ 2 โดยมีปริมาณคำศัพท์ประสม ร้อยละ 2.40 ส่วนจำนวนคำศัพท์ประสมในข้อสอบโอเน็ตปีอื่น ๆ มีจำนวนคำศัพท์ประสมน้อยกว่าปริมาณที่เพียงพอต่อการเข้าใจสารของผู้เรียนที่ระดับร้อยละ 2 โดยข้อสอบโอเน็ตปี พ.ศ. 2548 มีจำนวนคำศัพท์ประสมร้อยละ 1.66, ข้อสอบโอเน็ตปี พ.ศ. 2549 มีจำนวนคำศัพท์ประสมร้อยละ 1.76, ข้อสอบโอเน็ตปี พ.ศ. 2550 มีจำนวนคำศัพท์ประสมร้อยละ 1.31, ข้อสอบโอเน็ตปี พ.ศ. 2551 มีจำนวนคำศัพท์ประสมร้อยละ 1.57, ข้อสอบโอเน็ตปี พ.ศ. 2552 มีจำนวนคำศัพท์ประสมร้อยละ 1.13, ข้อสอบโอเน็ตปี พ.ศ. 2553 มีจำนวนคำศัพท์ประสมร้อยละ 1.18, ข้อสอบโอเน็ตปี พ.ศ. 2558 มีจำนวนคำศัพท์ประสม ร้อยละ 1.57, ข้อสอบโอเน็ตปี พ.ศ. 2560 มีจำนวนคำศัพท์ประสมร้อยละ 1.42 และข้อสอบโอเน็ตปี พ.ศ. 2561 มีจำนวนคำศัพท์ประสมร้อยละ 0.99

อีกทั้งเมื่อพิจารณาปริมาณคำศัพท์ประสมในแต่ละหมวดหมู่ของข้อสอบโอเน็ตภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า หมวดหมู่การพูด (speaking) และการเขียน (writing) ในข้อสอบโอเน็ตปี พ.ศ. 2548 มีปริมาณคำศัพท์ประสมมากกว่าปริมาณที่เพียงพอต่อการเข้าใจสารของผู้เรียนที่ระดับร้อยละ 2 โดยมีจำนวนคำศัพท์ประสมร้อยละ 2.74 และ 3.08 ตามลำดับ, หมวดหมู่การเขียน (writing) ในข้อสอบโอเน็ตปี พ.ศ. 2549 ที่มีปริมาณคำศัพท์ประสมมากกว่าปริมาณที่เพียงพอต่อการเข้าใจสารของผู้เรียนที่ระดับร้อยละ 2 โดยมีจำนวนคำศัพท์ประสม ร้อยละ 2.16, หมวดหมู่การพูด (speaking) ในข้อสอบโอเน็ตปี พ.ศ. 2558 ที่มีปริมาณคำศัพท์ประสมมากกว่าปริมาณที่เพียงพอต่อการเข้าใจสารของผู้เรียนที่ระดับร้อยละ 2 โดยมีจำนวนคำศัพท์ประสม ร้อยละ 3.73, หมวดหมู่การพูด (speaking) และการอ่าน (reading) ในข้อสอบโอเน็ตปี พ.ศ. 2559 ที่มีปริมาณคำศัพท์ประสมมากกว่าปริมาณที่เพียงพอต่อการเข้าใจสารที่ระดับร้อยละ 2 โดยมีจำนวนคำศัพท์ประสม ร้อยละ 3.87 และ 2.53 ตามลำดับ และหมวดหมู่การพูด (speaking) ในข้อสอบ

โอเน็ตปี พ.ศ. 2560 ที่มีปริมาณคำศัพท์ประสมมากกว่าปริมาณที่เพียงพอต่อการเข้าใจสารของผู้เรียนที่ระดับร้อยละ 2 โดยมีจำนวนคำศัพท์ประสม ร้อยละ 2.43

3. ระดับความรู้คำศัพท์ประสม (multi-word units) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

เพื่อหาระดับความรู้คำศัพท์ประสม ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 321 คน ทำข้อสอบวัดความรู้คำศัพท์ประสมจำนวน 50 ข้อ ผลคะแนนแสดงดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ระดับความรู้คำศัพท์ประสมของกลุ่มตัวอย่าง

ชนิดคำศัพท์ประสม	จำนวนข้อสอบ (50 ข้อ)	คะแนน	
		ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ
กริยาวลี	20	3.92	19.60
คำผสม	10	1.92	19.20
สำนวน	10	1.00	10.00
วลีและถ้อยคำอื่น ๆ	10	1.80	18.00
รวม	50	8.63	17.26

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 321 คน มีคะแนนสอบเฉลี่ย 8.63 คะแนน หรือเพียงร้อยละ 17.26 เมื่อพิจารณาแยกตามชนิดของคำศัพท์ประสม พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนสอบเฉลี่ยของคำศัพท์ประสมชนิดกริยาวลี เท่ากับ 3.92 คะแนน (ร้อยละ 19.60) คำศัพท์ประสมชนิดคำผสม มีคะแนนเฉลี่ย 1.92 คะแนน (ร้อยละ 19.20), คำศัพท์ประสมชนิดสำนวน มีคะแนนเฉลี่ย 1.00 คะแนน (ร้อยละ 10.00) และคำศัพท์ประสมชนิดวลีและถ้อยคำอื่น ๆ มีคะแนนเฉลี่ย 1.80 คะแนน (ร้อยละ 18.00)

สรุปผลการวิจัย

1. ปริมาณคำศัพท์ประสมเฉลี่ยในข้อสอบโอเน็ตภาษาอังกฤษปี พ.ศ. 2548-2553 และ พ.ศ. 2558-2561 มีค่าร้อยละ 1.48 เมื่อพิจารณาปริมาณคำศัพท์ประสมเฉลี่ยในข้อสอบโอเน็ตแต่ละปี พบว่า ข้อสอบโอเน็ตปี พ.ศ. 2559 มีปริมาณคำศัพท์ประสมสูงที่สุดที่ระดับร้อยละ 2.40 และข้อสอบโอเน็ตปี พ.ศ. 2561 มีจำนวนคำศัพท์ประสมน้อยที่สุดที่ระดับร้อยละ 0.99

จากปริมาณร้อยละของคำศัพท์ประสมในแต่ละหมวดหมู่ของข้อสอบโอเน็ต เผยว่า ข้อสอบโอเน็ตปี พ.ศ. 2552, 2553, 2558, 2559 และ 2560 มีจำนวนคำศัพท์ประสมในหมวดหมู่การพูด (speaking) มากที่สุด ส่วนข้อสอบโอเน็ตปี พ.ศ. 2548, 2549 และ 2550 มีจำนวนคำศัพท์ประสมในหมวดหมู่การเขียน (writing) มากที่สุด และข้อสอบโอเน็ตปี พ.ศ. 2551 และ 2561 มีจำนวนคำศัพท์ประสมในหมวดหมู่การอ่าน (reading) มากที่สุด

เมื่อพิจารณาคำศัพท์ประสมแยกตามชนิดคำ ผลการวิจัยพบว่า ปริมาณคำศัพท์ประสมชนิดกริยาวลีมีจำนวนมากที่สุดที่ระดับร้อยละ 42.01 รองลงมาคือ คำศัพท์ประสมชนิดคำวลีและถ้อยคำอื่น ๆ (ร้อยละ 27.61) คำผสม (ร้อยละ 25.87) และสำนวน (ร้อยละ 4.51) ตามลำดับ

2. จากผลการวิจัยปรากฏว่า ปริมาณคำศัพท์ประสมเฉลี่ยในข้อสอบโอเน็ตภาษาอังกฤษปี พ.ศ. 2548-2553 และ พ.ศ. 2558-2561 อยู่ที่ระดับร้อยละ 1.48 แสดงว่าไม่มีอิทธิพล ต่อการเข้าใจ เนื้อความภาษาอังกฤษและการทำข้อสอบของผู้เรียน เนื่องจากมีปริมาณคำศัพท์ประสมต่ำกว่าปริมาณที่เพียงพอในการเข้าใจสารที่ระดับร้อยละ 2 เมื่อพิจารณาปริมาณคำศัพท์ประสมแต่ละปี พบว่า มีเพียงข้อสอบโอเน็ตปี พ.ศ. 2559 ที่มีปริมาณคำศัพท์ประสมมากกว่าปริมาณที่เพียงพอต่อการเข้าใจสารที่ระดับร้อยละ 2 (ร้อยละ 2.40) แสดงให้เห็นว่า ปริมาณคำศัพท์ประสมในข้อสอบโอเน็ตภาษาอังกฤษปี พ.ศ. 2559 มีอิทธิพลต่อความเข้าใจ เนื้อความภาษาอังกฤษและการทำข้อสอบของผู้เรียน

จากการพิจารณาปริมาณคำศัพท์ประสมในแต่ละหมวดหมู่ของข้อสอบโอเน็ตภาษาอังกฤษแสดงให้เห็นว่า มีข้อสอบโอเน็ตจำนวน 5 ปี ที่พบการใช้คำศัพท์ประสมมากกว่าปริมาณที่เพียงพอในการเข้าใจสารที่ระดับร้อยละ 2 คือ 1) ข้อสอบโอเน็ตปี พ.ศ. 2548 ในหมวดหมู่การพูดและการเขียน 2) ข้อสอบโอเน็ตปี พ.ศ. 2549 ในหมวดหมู่การเขียน 3) ข้อสอบโอเน็ตปี พ.ศ. 2558 ในหมวดหมู่การพูด 4) ข้อสอบโอเน็ตปี พ.ศ. 2559 ในหมวดหมู่การพูดและการอ่าน และ 5) ข้อสอบโอเน็ตปี พ.ศ. 2560 ในหมวดหมู่การพูด ซึ่งหมายความว่า ปริมาณคำศัพท์ประสมในข้อสอบเหล่านี้มีอิทธิพลต่อความเข้าใจเนื้อความภาษาอังกฤษและการทำข้อสอบของผู้เรียน

3. ผลการวัดระดับความรู้คำศัพท์ประสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนสอบเฉลี่ยเพียง 8.63 คะแนน จาก 50 คะแนน หรือที่ระดับร้อยละ 17.26

อภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

1. ผลการวิจัย พบว่า ปริมาณคำศัพท์ประสมในแต่ละหมวดหมู่ของข้อสอบโอเน็ต มีปริมาณการใช้มากน้อยแตกต่างกัน ดังนี้ ข้อสอบโอเน็ตจำนวน 5 ปี คือ ปี พ.ศ. 2552, 2553, 2558, 2559 และ 2560 มีปริมาณคำศัพท์ประสมในหมวดหมู่การพูด (speaking) มากที่สุด ข้อสอบโอเน็ตจำนวน 3 ปี คือ ปี 2548, 2549 และ 2550 มีปริมาณคำศัพท์ประสมในหมวดหมู่การเขียน (writing) มากที่สุด และข้อสอบโอเน็ตจำนวน 2 ปี คือ 2551 และ 2561 มีปริมาณคำศัพท์ประสมในหมวดหมู่การอ่าน (reading) มากที่สุด การเลือกใช้ปริมาณคำศัพท์ประสมที่ไม่แน่นอน ในข้อสอบโอเน็ตภาษาอังกฤษอาจเกิดจากผู้ออกข้อสอบไม่ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการมีอยู่ของคำศัพท์ประสมในภาษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Conrad & Biber (2005) และ Biber (2009) ที่พบว่า คำศัพท์ประสมเป็นคำศัพท์ที่มีจำนวนมากในภาษาอังกฤษ แต่ไม่ค่อยได้รับความสนใจจากทั้งผู้สอนและผู้เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ นอกจากนี้ โดยทั่วไปแล้วคำศัพท์ประสมมีการใช้มากที่สุดในภาษาพูด (Biber et al, 1999; Erman & Warren, 2000) แต่จากงานวิจัยนี้กลับพบว่า มีเพียงข้อสอบโอเน็ตภาษาอังกฤษบางปีเท่านั้น (ปี พ.ศ. 2552, 2553, 2558, 2559 และ 2560) ที่มีการใช้มากที่สุดในหมวดหมู่การพูด ส่วนอีก 5 ปี (ปี พ.ศ. 2548,

2549, 2550, 2551 และ 2561) พบว่า มีปริมาณคำศัพท์ประสมมากที่สุดในหมวดหมู่อื่น ๆ

จากข้อมูลปริมาณเฉลี่ยของคำศัพท์ประสมที่ใช้ในข้อสอบโอเน็ตทั้งหมด พบว่า มีปริมาณคำศัพท์ประสมชนิดกริยาวลีมากที่สุด (ร้อยละ 42.01) รองลงมาคือ วลีและถ้อยคำอื่น ๆ (ร้อยละ 27.61) คำผสม (ร้อยละ 25.87) และสำนวน (ร้อยละ 4.51) ตามลำดับ นั่นอาจหมายความว่า คำกริยาวลีเป็นกลุ่มคำศัพท์ประสมที่นิยมใช้ในข้อสอบโอเน็ตมากที่สุด และมากกว่าคำศัพท์ประสมชนิดอื่น ๆ อย่างมาก ดังนั้น คำศัพท์ประสมชนิดกริยาวลีเป็นกลุ่มคำศัพท์ที่น่าสนใจในการใช้สอนเพื่อเตรียมความพร้อมผู้เรียนในการสอบโอเน็ตภาษาอังกฤษ และผลจากการวิเคราะห์คำศัพท์ประสม โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน แสดงให้เห็นถึงการปรากฏซ้ำของคำศัพท์ประสมชนิดกริยาวลีบางคำในข้อสอบโอเน็ตภาษาอังกฤษในหลายปี เช่น คำว่า come on, give up, look for, look forward, pick up เป็นต้น อย่างไรก็ตาม นอกจากคำศัพท์ประสมชนิดกริยาวลีแล้ว พบการปรากฏซ้ำของคำศัพท์ประสมชนิดอื่น ๆ เช่นกัน ตัวอย่างเช่น by the way, How come, in time, long time no see, take it easy เป็นต้น ดังนั้น คำศัพท์ประสมที่พบการใช้ซ้ำในข้อสอบโอเน็ตภาษาอังกฤษ ผู้สอนควรเลือกนำมาสอนในชั้นเรียน

2. ถึงแม้ว่าปริมาณคำศัพท์ประสมเฉลี่ยในข้อสอบโอเน็ตภาษาอังกฤษ มีค่าร้อยละ 1.48 ซึ่งเป็นปริมาณคำศัพท์ประสมที่ไม่เกินปริมาณที่เพียงพอในการเข้าใจภาษาของผู้เรียนที่ระดับร้อยละ 2 หรืออีกนัยหนึ่งคือ ไม่มีอิทธิพลต่อการเข้าใจเนื้อความภาษาอังกฤษและการทำข้อสอบของผู้เรียน แต่เมื่อพิจารณาคำศัพท์ประสมในแต่ละหมวดหมู่ของข้อสอบแต่ละปีแล้ว พบว่า มีข้อสอบโอเน็ตจำนวน 5 ปี ที่พบการใช้คำศัพท์ประสมเกินกว่าปริมาณที่เพียงพอในการเข้าใจสาร คือ 1) ข้อสอบโอเน็ตปี พ.ศ. 2548 ในหมวดหมู่การพูดและการเขียนมีปริมาณร้อยละ 2.74 และ 3.08 ตามลำดับ 2) ข้อสอบโอเน็ตปี พ.ศ. 2549 ในหมวดหมู่การเขียน มีปริมาณร้อยละ 2.16 3) ข้อสอบโอเน็ตปี พ.ศ. 2558 ในหมวดหมู่การพูด มีปริมาณร้อยละ 3.73 4) ข้อสอบโอเน็ตปี พ.ศ. 2559 ในหมวดหมู่การพูดและการอ่าน มีปริมาณร้อยละ 3.87 และ 2.53 ตามลำดับ และ 5) ข้อสอบโอเน็ตปี พ.ศ. 2560 ในหมวดหมู่การพูด มีปริมาณร้อยละ 2.43 ซึ่งหมายความว่า การที่ผู้เรียนไม่ทราบความหมายของคำศัพท์ประสมที่ใช้ในบางหมวดหมู่ของข้อสอบโอเน็ตภาษาอังกฤษ จะส่งผลกระทบต่อความเข้าใจเนื้อความภาษาอังกฤษและการทำข้อสอบของผู้เรียนได้ ดังนั้น เป็นการตอกย้ำว่า ผู้สอนจำเป็นต้องจัดให้มีการสอนความรู้คำศัพท์ประสมเป็นส่วนหนึ่งในแผนการเรียนการสอนในชั้นเรียน เมื่อพิจารณาปริมาณคำศัพท์ประสมที่ปรากฏในข้อสอบโอเน็ตภาษาอังกฤษ พบว่ามีปริมาณน้อย เมื่อเปรียบเทียบกับงานวิจัยหลายชิ้น เช่น งานวิจัยของ Erman & Warren (2000) พบว่า มีปริมาณคำศัพท์ประสมมากถึงร้อยละ 52-58 ในภาษา ซึ่งมีปริมาณใกล้เคียงกับงานวิจัย Wei & Li (2013) ที่พบปริมาณคำศัพท์ประสมร้อยละ 58% แต่งานวิจัยของ Biber et al. (1999), Foster (2001) และ Vilksite (2016) เผยให้เห็นถึงปริมาณคำศัพท์ประสมที่น้อยกว่างานวิจัย 2 ชิ้น ข้างต้น คือ มีปริมาณคำศัพท์ประสมร้อยละ 21-30, ร้อยละ 32 และร้อยละ 41 ตามลำดับ ซึ่งผลการวิเคราะห์ปริมาณคำศัพท์ประสมของนักวิจัยแต่ละท่านมีความแตกต่างกันออกไปบ้าง เนื่องจากมีความแตกต่างด้านวิธีการและกฎเกณฑ์การประเมิน แต่อย่างไรก็ตาม จากผลปริมาณคำศัพท์ประสมที่พบในงานวิจัยนี้ แสดงให้เห็นชัดเจนว่า ควรมีปริมาณคำศัพท์ประสมใน

ข้อสอบโอเน็ตภาษาอังกฤษมากกว่านี้ ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากการเลือกบทอ่านและบทสนทนา หรือการตรวจสอบภาษาโดยเจ้าของภาษา

3. ผลคะแนนความรู้คำศัพท์ประสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนสอบเพียงร้อยละ 17.26 ซึ่งถือว่าเป็นคะแนนที่น้อย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ De Cock (2000), Laufer & Waldman (2011), Liao & Fukuya (2004) และ Pongpairoj & Kosolsombat (2017) ที่พบว่า ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือเป็นภาษาต่างประเทศขาดความรู้คำศัพท์ประสมและยังมีแนวโน้มที่จะหลีกเลี่ยงการใช้คำศัพท์ประสมอีกด้วย จากผลระดับความรู้คำศัพท์ประสมที่น้อยของกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้เป็นสิ่งที่แสดงให้ผู้สอนเห็นถึงจุดอ่อนด้านคำศัพท์ประสมของผู้เรียนและเพื่อพัฒนาความสามารถทางภาษาและผลสัมฤทธิ์ในการสอบโอเน็ตภาษาอังกฤษของผู้เรียน ผู้สอนจำเป็นต้องมีการวางแผนการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความรู้ด้านนี้ต่อไป เนื่องจากภาษาประกอบไปด้วยคำศัพท์ประสมจำนวนมาก ถึงแม้ว่าโดยทั่วไปจะพบคำศัพท์ประสมน้อยกว่าคำศัพท์เดี่ยวก็ตาม (Foster, 2001; Howarth, 1998) อีกทั้งปริมาณและความหลากหลายของการใช้คำศัพท์ประสมเป็นตัวแปรหนึ่งที่ใช้บ่งชี้ความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียนได้ (Hulstijn & Marchena, 1989; Mi-Lim, 2013; Schmitt, 2000)

รายการอ้างอิง

Alejo, R. (2010). Making sense of phrasal verbs: A cognitive linguistic account of L2 learning. **AILA Review**. 23, 50-71.

Alali, F., & Schmitt, N. (2012). Teaching formulaic sequences: The same or different from teaching single words? **TESOL Journal**. 3, 153-180.

Biber, D. (2009). A corpus-driven approach to formulaic language in English. **International Journal of Corpus Linguistics**. 14, 275-311.

Biber, D., Johansson, S., Leech, G., Conrad, S., & Finegan, E. (1999). **Longman grammar of spoken and written English**. Harlow, England: Longman.

Carpuat, M., & Diab, M. (2010). **Task-based Evaluation of Multiword Expressions: a Pilot Study in Statistical Machine Translation**. Human Language Technologies: Conference of the North American Chapter of the Association of Computational Linguistics. Los Angeles, California, USA.

Conrad, S., & Biber, D. (2005). The Frequency and Use of Lexical Bundles in Conversation and Academic Prose. **Lexicographica**. 20, 56-71.

De Cock, S. (2000). Repetitive phrasal chunkiness and advanced EFL speech and writing. In C. Mair, & M. Hundt (Eds.), **Corpus linguistics and linguistic theory**. Papers from the twentieth international conference on English language research on computerized corpora (ICAME 20) (pp. 51-68). Amsterdam: Rodopi.

Dagut, M., & Laufer, B. (1985). Avoidance of phrasal verbs: A case for contrastive analysis. **Studies in Second Language Acquisition**. 7, 73-79.

Erman, B., & Warren, B. (2000). The idiom principle and the open choice principle. **Text**. 20(1), 29–62.

Fellbaum, C. (2011). Idioms and collocations. In C. Maienborn, K, von Heusinger and P. Portner (eds.), **Semantics: An International Handbook**. Berlin, New York: Mouton de Gruyter

Foster, P. (2001). Rules and routines: A consideration of their role in the task-based language production of native and non-native speakers. In M. Bygate, P. Skehan, & M. Swain (Eds.), **Researching pedagogic tasks: Second language learning, teaching, and testing**. Harlow, England: Longman.

Granger, S. (1998). Prefabricated patterns in advanced EFL writing: Collocations and formulae. **Phraseology: Theory, analysis, and applications**. 145(160), 3-18.

Gyllstad, H. (2007). **Testing English Collocations: Developing Receptive Tests for Use with Advanced Swedish Learners (Doctoral Dissertation)**. Språk-och litteraturcentrum, Lunds universitet.

Howarth, P. (1998). The phraseology of learners' academic writing. In A. Cowie (Ed.), **Phraseology: Theory, analysis and applications**. Oxford, England: Oxford University Press.

Hu, M., & Nation, P. (2000). Vocabulary density and reading comprehension. **Reading in a Foreign Language**. 13(1), 403-430.

Hulstijn, J. H., & Marchena, E. (1989). Avoidance: Grammatical or semantic causes? **Studies in Second Language Acquisition**. 11, 241-255.

Huning, M., & Schlucker, B. (2015). Multi-word expressions. In Muller, Peter O. et al. (Eds). **Word formation. An international handbook of the language of Europe**. Berlin/Boston:De Gruyter.

Liao, Y. D., & Fukuya, Y. J. (2004). Avoidance of phrasal verbs: The case of Chinese learners of English. **Language Learning**. 5(2), 193-226.

Laufer, B. (1998). The development of passive and active vocabulary in a second language: same or different? **Applied Linguistic**. 19(2), 255-271.

Laufer, B., & Eliasson, S. (1993). What causes avoidance in L2 learning: L1-L2 difference, L1-L2 similarity, or L2 complexity? **Studies in Second Language Acquisition**. 15(1), 35-48.

Laufer, B., & Waldman, T. (2011). Verb-noun collocations in second language writing: A corpus analysis of learners' English. **Language learning**. 61(2), 647-672.

Meara, P., & Buxton, B. (1987). An alternative to multiple choice vocabulary tests. **Language Testing**. 4, 142-151.

Mi-Lim, R. (2013). A Corpus-based Study of the Use of Phrasal Verbs in Korean EFL Students' Writing. **The Journal of Asia TEFL**. 10(2).

Nation, I.S.P. (1983). Testing and teacher vocabulary. **Guidelines**. 5, 12-25.

Nation, I.S.P. (1990). **Teaching and learning vocabulary**. Boston, MA: Heinle and Heinle.

Nation, I.S.P. (2001). **Learning Vocabulary in Another Language**. Cambridge: Cambridge University Press.

Nation, I.S.P., & Beglar, D. (2007) A vocabulary size test. **The Language Teacher**. 31(7), 9-13.

Nation, I.S.P., & Meara, P. (2002). Vocabulary. In N. Schmitt (Ed.), **An introduction to applied linguistics**. New York: Oxford University Press Inc.

Pawley, A., & Syder, F.H. (1983). Two puzzles for linguistic theory: nativelike selection and nativelike fluency. In J. Richards, R. Schmidt (Eds.), **Language and Communication**. London: Longman.

Pongpairoj, N., & Kosolsombat, P. (2017). Avoidance of L2 English phrasal verbs by L1 Thai learners. **Journal of Letters**. 46(2), 171–216.

Pillai, A., & Nirattisai, S. (2016). **Check Up Word Program**. Unpublished program.

Schmitt, N. (2000). **Vocabulary in Language Teaching**. Cambridge: Cambridge University Press.

Schmitt, N. (2010). **Researching vocabulary: A vocabulary research manual**. Palgrave Macmillan: Hampshire, England.

Schmitt, N., Jiang, X., & Grabe, W. P. (2011). The Percentage of Words Known in a Text and Reading Comprehension. **Modern Language Journal**. 95(1), 26-43.

Svensson, M. H. (2008). A very complex criterion of fixedness: Non-compositionality. InS. Granger and F. Meunier (eds.), **Phraseology. An Interdisciplinary Perspective**. Amsterdam, Philadelphia: Benjamins.

Vilkaite, L. (2016). Formulaic language is not all the same: comparing the frequency of idiomatic phrases, collocations, lexical bundles, and phrasal verbs. **Taikomoji kalbotyra**. 8.

Wei, N., & Li, J. (2013). A new computing method for extracting contiguous phraseological sequences from academic text corpora. **International Journal of Corpus Linguistics**. 18(4), 506-535.

Wood, D. (2006). Uses and functions of formulaic sequences in second language speech: An exploration of the foundations of fluency. **Canadian Modern Language Review**. 63(1), 13-33

Wray, A. (2009). Future directions in formulaic language research. **Journal of Foreign Language**. 32(6), 2-10.

Wray, A., & Perkin, M. R. (2000). The function of formulaic language: An intergrated model. **Language and Communication**. 20(1), 1-28.

Yamane, T. (1973). **Statistics an introduction analysis**. New York: Harper & Row Publisher.